

גליון מס' 206
פרשת נח
ב' חשון תשפ"ב

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

גלוליו של נח

"אלה תולדות נח, נח איש צדיק"
כתב מרן הרב חיד"א ב"נחל קדומים" בשם האריז"ל: נח התגלגל אצל משה רבינו ואצל יוסף הצדיק, שנאמר: "אלה תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו". דלכך נאמר "נח נח" - כי התגלגל פעמיים.

האחד אצל "איש צדיק" - הוא יוסף הצדיק, והשני אצל - "תמים" - הוא משה רבינו. וכדי לתקן את חטאו של נח בזה שלא הציל עולם שלם מכליה, נשלחה נשמתו אצל יוסף הצדיק, שזן ופרנס וכלכל את העולם כולו, והחיה עם רב. ויוסף חי רוב חייו במצרים, בתוך מ"ט שערי טומאה, בארץ המכונה "ערות הארץ" - כמו נח שחי בדור המבול בשיא הטומאה, בשעה ש"השחית כל בשר", וחוטאים כולם בעריות. ועל מנת לתקן חטאו שלא הוכיח את אנשי דורו - נשלחה נשמתו אצל משה רבינו, שהציל את עם ישראל מכליה בחטא העגל ובשאר עוונות. שכן משה רבינו היה מוכיח את עם ישראל עשרות שנים, וגם מתפלל עליהם להצילם מכל פגע וצרה שלא תבוא. וכנגד 120 שנה שנח לא הוכיח את אנשי דורו - חי משה רבינו מאה 120 שנה. ורמז לדבר במה שנאמר לאנשי דורו של נח: "בשגם הוא בשר" - "בשגם" בגימטריה משה.

הוסיפו גורי האר"י השוואות בין משה רבינו ונח:

א. משה ניצל על ידי תיבה - לכפר על נח שחטא בתיבה.

ב. משה היה כבוד פה - לכפר על נח שלא הוכיח בפיו את אנשי דורו. והיה כבוד לשון - על שלא התפלל עליהם.

ג. על משה נאמר: "וגם מצאת חן בעיני" - כי תיקן את נח, שעליו נאמר: "ונח מצא חן בעיני ה'".

ד. משה נקרא "משה", "כי מן המים משיתיהו" - כיון שבא לכפר על חטא מי נח, ונרמז גם שניצל נח מהמים של דור המבול. ומטעם זה לאחר חטא העגל מסר משה נפשו, ואמר: "ואם אין... מחני נא מספרך" - "מחני" אותיות מי נח, כך השלים את תיקון נפשו של נח (תורת חסד).

החתול והעכבר

"נח איש צדיק" - מדוע נקרא נח 'איש צדיק'? - לפי שהיה עושה צדקות עם כל אשר בתיבה. אמרו חכמינו (בראשית רבתי): בתחילה, בימי אדם הראשון, היו חתול ועכבר שותפין זה עם זה. יום אחד נכנסה תחרות בלבו של עכבר על החתול, והלך אצל אדם הראשון ואמר לו: אדוני, תן לי רשות על החתול להורגו, שהוא גנב וקוביוסטוס. אמר לו: הואיל וסיפרת עליו לשון הרע - תהיה לו למאכל. מיד קפץ החתול על העכבר והרגו. כיון שראו בני העכבר כן, ברחו לנקיקי הסלעים ולחורי עפר. אמרו: עוד לא תהיה לנו פליטה לפני החתול אויבינו.

והנה לפני המבול, כשבא נח והכניס את כל בעלי החיים לתיבה, יום אחד היה החתול ונקבתו עומדין זה אצל זה, אמר החתול לנקבתו: זכורני כשהייתי תינוק הביא לי אבא ממשפחתו של זה, ואכלתיו והיה טוב למאכל, ועתה ארדוף אחריו ואשיגנו ואוכלנו. כיון ששמע עכבר כן נס מפניו, ורדף החתול אחריו, ונעשה לו נס ונודמן לו חור אחד ונכנס שם. הכניס החתול פיו בחור להוציא העכבר משם, ונשכו העכבר, וגם החתול קרע לו בצפרו שפתו התחתונה כחצי זרת. אחר שעה הלך העכבר אצל נח. אמר לו: איש צדיק! עשה לי צדקה ותפור לי (את שפתי) מה שקרע לי החתול אויבי. אמר לו נח: לך והבא לי נימת שער. הלך אצל החתול ומצאו ישן, ותפס משער. וחזר לנח ותפר לו (את שפתו) שקרעו, לכך נקרא 'איש צדיק'.

זמני הדלקת נרות:

פרשת נח

כניסת השבת

17:54

צאת השבת

18:52

ר"ת 19:26

רחוב גלבוע 11 גבעתיים

לקבלת העלון במייל: r0533157301@gmail.com

להערות/להארות ולכל שאלה-

הרב שלמה בצרי: 055-6771015

מרן גדול הדור הגאון הגדול הראשון לציון לישראל רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

השבת יחול יומא דהילולא של מרן זצוק"ל.
מרן נולד בי"ב בתשרי ה'תרפ"א, ונפטר בגיל 93, בג' בחשוון ה'תשע"ד.
סיפר אחד מנכדיו כשהיינו מבקשים מהסבא זצ"ל "סבא! חברך אותי שאהיה תלמיד חכם". היה עונה בקביעות: "מה יש לברך? תלמד - תדע לא תלמד - לא תדע". כל המוטו שלו בחיים שניסה להכניס לנו - זה כל היום שקידת התורה אהבת חייו הייתה התורה הקדושה.
קטע מתוך דבריו של מרן במוצאי שבת פרשת ויגש תשע"ב:

"אני רוצה לידע ולהודיע למי שלא יודע: תורתנו הקדושה דרכי דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, אנחנו לא שונאים את אחינו הטועים, אנחנו מקרבים אותם. יבא אליהו הנביא, ויקרב אותם כמו שכתוב 'הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא... והשיב לב אבות על בנים, ולב בנים על אבותם' - בשביל לקרב, לא בשביל לרחק. אנחנו לומדים תורה, אנחנו רוצים לקרב אותם. אנחנו אוהבים אותם, כל אחד ואחד. אין אחד מישראל שאנחנו לא אוהבים אותו.
'ואהבת לרעך כמוך' זה כל התורה. הגמרא מספרת: גר אחד התגייה, בא אל הלל הזקן, אמר לו: אדוני! אני רוצה ללמוד תורה, אבל שמעתי שהתורה שלכם ארוכה הרבה, אני לא יכול. תלמד אותי כשאני עומד על רגל אחת, וכך אני אלמד תורה.

קודם הלך אצל שמאי דחה אותו, אמר לו: לך! משה רבינו ישב בתענית ארבעים יום בשביל ללמוד תורה, ואתה רוצה ללמוד על רגל אחת?! בא אצל הלל, אמר

אחת - אי אפשר להתגבר עליהם, הם ראש אחד. אבל כשהם מפרדים, יכולים להתגבר עליהם.

אנחנו כולנו מצפים לישועת הקדוש ברוך הוא, להציל אותנו מכך כל אויבינו ומבקשי רעתנו, 'תפול עליהם אימתה ופחה, בגדל זרעך ידמו כאבן'.

אנחנו נהיה באהבה ואחוה, "איש את רעהו יעזור", נאהב את כולם. גם הרחוקים סופם להתקרב, "במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד" - כל כך חשובים ויקרים, כולם אוהבים אצל הקב"ה.

לכן רבותי! כל אחד ואחד אם יש בלבו איזו טינה, איזו שנאה, צריך לבער אותה. כולם צריכים לחיות באהבה ואחוה שלום ורעות. וזכות אהבת חיים - יבנה בית מקדשנו, יבא משיח צדקנו, ויגאלנו גאולה שלימה, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

כמה נאים הדברים למי שאמרם!

מרן, זה שבכל הליכותיו הוכיח אהבת ישראל מה היא. אין ספור של אנשים פקדו את ביתו בשעות היום והלילה. מלבד שואלי השאלות ומבקשי העצות - הגיעו אל מעונו חתנים וכלות ביום חופתם, חולים המבקשים ברכה, אבות לבנים המזמינים אותו לשמש כנסדק לבניהם. את כולם קיבל בחיוך ובאהבה, בסבלנות ובחיבה, כאילו אין לו עוד עיסוקים אחרים מלבדם... כשספרו לו אנשים על צרותיהם, היה מקשיב בהזדהות, מתעניין בפרטים, ולא פעם אף מזיל דמעת השתפכות יחד עם המספר. כמו משה רבינו בשעת: היה נותן עינו ליבו להשתתף בצרותיהם של ישראל.

חיבה יתרבה הראה לילדי ישראל, בכל המקומות בהם בא לדבר בפניהם, הוא דיבר בשפה שבה יבינו, חיך עד שכל ילד הרגיש כמו ילד יחיד ואהוב אצל מרן, אביהם של ישראל.

יהי רצון שזכותו תגן עלינו ועל כל בית ישראל ונוכה במהרה בגאולה השלימה ביאת משיח צדקנו בבנין בית מקדשנו אמן כן יהי רצון.

ממש, כדאמר בש"ס 'היינו דאמרי אינשי'. ומצאתי בגמרא (סנהדרין ק"ט): שהיה זה עונש לחלק מאנשי דור הפלגה. אותן שאמרו 'נעלה ונעשה מלחמה' - נעשו קופים ורוחות. אם כן הנולדים מקופין אלו ותולדותן היו בני אדם מדור הפלגה שנעשו מה' ונעשו קופים.

ג. ה"שבת מוסר" (פ"ג) כתב: אנשי דור הפלגה נהפכו לקופים, דהיינו מתחילה בני אדם, לכן יש להם קצת דמיון לאדם, וכל מה שרואה שהאדם עושה הם עושים כמוהו, דמבקשים להדמות למה שהיו תחילה, ועולה חרס בידם.

ד. ה"מלאכת שלמה" (כלאים פ"ה מ"ו) הביא מהמקובל רבי משולם זצ"ל, דאנשי דור הפלגה נתהפכו 'לפילים' (כן כתב 'ספר הישר' פ' נח). ועל פי זה נתן טעם לשבח לגמ' בברכות (נח): ה'רואה פיל קוף וקפוף, אומר "ברוך משנה הבריות". דלכאורה מה שתנו חיות אלו משאר בע"ח המשונים בצורתם? שנפרע הקדוש ברוך הוא מאנשי דור הפלגה שהפכו לקופים ופילים, כמד שרואים שהקוף דומה לאדם, ופיל גם מבין לשון בני אדם, וע"ז מברכין "ברוך משנה הבריות" - שנשתנו מבני אדם ונהפכו לחיות השדה. וב"ששלת הקבלה" (ח"ג) כתב שחלק מאנשי דור הפלגה נשאר בצורת אדם, אך נעשו בריות משונות, שיש בריות שבזמן הקיץ נהפכים צורת זאב, ובזמן הקור שבים לצורת אדם. וגדולי ישראל ביקרו בגן חיות לברך "משנה הבריות" ולראות נפלאות הבורא בבריות משונות (פלאות התורה).

מידה נגד מידה - דור המבול

מבול מים - מאחר שפרצו גבול בעובדם עבודה זרה והשיגו גבול חברים בעריות וגזל, על כן עשה ה' להם כמידתם ונתן למים רשות לצאת מגבולם ולהציף את העולם, ולכן נח ובני ביתו שלא פרצו גדרות העולם זכו שלא באו המים בגבול התיבה.

נחתם גזר דינם - ב"תפארת שלמה" כתב: מאחר שאנשי דור המבול לא ריחמו איש על רעהו נעשה חרון אף ה' ונשטפו כולם במבול האדם והבהמה, אך על נח ומשפחתו שחסו על בעלי החיים והאכילו אותם התעוררה רחמנותו של ה' וניצלו - "אדם ובהמה תושיע ה'".

המבול ירד ביום ובלילה - במדרש (קהלת רבה ב, כ"ג) מבואר: שכיון שהיו רעים במעשיהם ביום ובלילה לכן לא שקט המבול וירדו בעוז במשך כל היממה.

המבול היה 40 יום - בכלי יקר כתב שמאחר שעבדו עבודה זרה המודה בה כופר

כנייתו של נח אחר המבול

מסופר בזוהר חדש: כשיצא נח מהתיבה וראה כל העולם חרב, התחיל לבכות עליו, ואמר: "ריבונו של עולם: נקראת רחום, היה לך לרחם על בריותיך". השיבו הקדוש ברוך הוא: "רועה שוטה, כעת אתה אומר כן, ולא בזמן שאמרתי לך בלשון רכה - 'עשה לך תיבת עצי גופר', 'ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר', 'כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה'. כל כך נתעכבתי עמך ואמרתי לך בכדי שתבקש רחמים על העולם. ומאז ששמעת שאתה תינצל בתיבה - לא נכנס בלבך רעת העולם, ועשית תיבה וניצלת. ועתה, שנאבד העולם, פתחת פיך להתחנן לפני".

כיון שראתה נח כך, העלה קרבנות על המזבח.

עוד מסופר בזוהר הקדוש: רבי אליעזר ורבי יהושע ישבו בעירות הסמוכות לטבריה, אמר רבי יהושע: רבי, מה ראה נח שלא ביקש רחמים על דורו? אמר לו: אפילו הוא לא חשב בליבו שימלט, ולפיכך לא ביקש רחמים. אמר בלבו: הלוואי שאבקש רחמים עלי ואמלט, וכל שכן שאתפלל על אחרים. אמר רבי אליעזר: עם כל זה היה לו לבקש רחמים על העולם לפני הקדוש ברוך הוא, כי נוח לו להקדוש ברוך הוא עם מי שאומר טוב על בניו. ולמדים מגדעון בן יואש, שאמר טוב על ישראל, וכתוב (שופטים ו, ט) "ויאמר לו ה' לך בכחך זה והושעת את ישראל מיד מדין", מהו "בכוחך זה" - טוב זה שאמרת על בני, יהא לך כח גדול להצילם ממדין (עבד המלך).

אנשי דור הפלגה הפכו לחיות השדה

"ויפיץ ה' אותם"

א. ה"רוקח" (בסידור דף קעב) כתב: עד דור הפלגה לא היו דוברים בעולם, ואנשי דור הפלגה נעשו ונתהפכו לדוברים, ומפני כך הדוב שונא לאדם, וקולו עבה כאדם.

ב. ה"מנחת אלעזר" (דברי תורה ח"ד קיב) כתב: ידוע מאמר העולם שיחת הילדים מדור לדור, כי יאמרו על הקופים כי הם 'בני אדם ארוכים' - שהיו בני אדם ונתקלקלו אחר כך מהשמים. ולכאורה כל שומע יצחק להם, דמי לא ידע וגם בדברי חז"ל מובא דהם נבראו כשאר חיות יער [הדורסות] שיש להם צורת אדם. אך מקובל בידינו ומסורה מאבותינו כי מה שיאמרו [גם הילדים] בבני ישראל מאמר העולם, יש בו

בתורה שניתנה ל 40 יום, וכנגד הגול כי גול מספרו 40.

תיבת נח - מדוע הוצרך נח לשהות בתיבה סגורה? מבאר האלשיך הקדוש: מידה כנגד מידה בגלל שלא יצא אל בני דורו ליישרם ולהדריכם בעבודת קונם, ונטמן בביתו, לכן סגרו ה' בתיבה ל"ב חודש, ועל אשר לא היה רועה ומנהיג את בני האדם, תדד שנתו מעיניו ועתה יצטרך לרעות בהמות וחיות, ולדאוג לכל מחסורם.

הארי הכיש את נח - יש לבאר מדוע נענש נח בעונש זה ודווקא ברגליו? יש להסביר זאת על פי דברי חכמים שנח מקטני אמנה היה מאמין ולא מאמין שיבוא המבול, וידוע שהאריה הוא מלא בביטחון, ואינו דואג מכלום, ולכן נענש על ידו, ועוד יש לומר שידוע שקולו של האריה חזק מאוד ומעורר בלבבות פחד ומורא, וכמו שנאמר בספר עמוס (ג. ה) "אריה שאג מי לא ירא" וכך היה לו לנח ללכת ולכתת רגליו ולעורר בלבבות בתשובה, טרם יבוא מבול על הארץ. והואיל ולא עשה כן, נענש על ידי הארי שמעורר הלבבות, ודווקא על רגליו, אשר לא מילאו את ייעודן. (ספר מידה כנגד מידה)

מדגל בבל - דור ההפלה

אחר המבול, משפחתו של נח התגוררה עדיין בהרי אררט. כל בני האדם דיברו בשפה אחת - בלשון הקודש. ביוזמתו של נמרוד הרשע החליטו כולם להקים יחד מגדל גבוה שראשו בשמים. כך הם יוכלו לעלות ו"להלחם" בקדוש ברוך הוא כדי שלא יביא עוד מבול לעולם. כפי הנראה הם גם רצו לחזק את יסודות השמים שלא יתמוטטו כפי שקרה בזמן המבול.

הם חיפשו מקום לבנות את המגדל ומצאו בקעה גדולה בארץ שנער ושם החלו לבנותו.

הקדוש ברוך הוא ירד וראה שהשפה המשותפת לכולם גורמת להם להתאחד בצורה שלילית נגדו, במקום להודות ולשמוח על שהצילם מהמבול, ואז החליט לבלבל אותם כך שכל קבוצה של אנשים תתחיל לדבר בשפה אחרת, וכך הם לא יבינו אחד את השני, אחד ביקש להביא לבנה וחברו הביא לו טיט.. השני ביקש דלי וקיבל פטיש.. ומתוך כך התחילו לריב ביניהם, להיפרד ולהתפזר בכל הארץ, ומוזה נלמד שביזמן שהרשעים מאוחדים זה דבר לא טוב מכיוון שעלולים להזיק לעולם.

המקום ההוא נקרא "בבל" מפני ששם הקדוש ברוך הוא בלבל שפתם. **בספר תורת נתן** (ליקוטים מהר"ח) מובא שכל רצונם היה להתעורר בהנאות העולם הזה, ולעשות את כל התאוות ויחד עם זאת, עז היה רצונם לקבל את הטובה המשפעת משמים, ולכן עשו הם הכל כדי להיעקר מהקדושה ולהשתרש בטומאה ולהגדיל כוחה, ואז ליטול את השפע מהקדושה ולהעבירו לצד הטומאה (אור החמה על זוהר פרכת נח).

כיון שנולדו הם בארץ ישראל וקדושת הארץ נצחה אותם לא נותר להם אלא לצאת מן הארץ ולכן נאמר "ויהי בנסעם מקדם" חיפשו מקום טומאה ומצאו בקעת שנעה, שאליה ננערו כל מתי המבול. במקום טמא זה קבעו אנשי מגדל בבל את מושבם.

בספר ליקוטי תורה לאר"י ז"ל מובא שנמרוד הרשע היה מבין גדול בשמותיו הקדושים של הקדוש ברוך הוא והיה בקיא בכישופים ומזלות ולכן זכה למלוך על כולם.

בזוהר הקדוש (דף ע"ג) מובא שמצאו הם את ספרו של אדם הראשון שבו היו כתובים שמות הקודש ושמות המלאכים הממונים בשמים. שם המלאך הממונה על האש, ושם המלאך הממונה על המים, ושם המלאך הממונה על הצמחים והיו משביעים את המלאכים הממונים שהפעילו את המלאכים שתחתיהם לבצע את רצונם, כדי להאדיר את כח העבודה זרה.

בספר "לשם שבו ואחלמה" מובא שהצינור לירידת השפע מהשמיים לכל העולם אינו אלא מ"מגדל דוד" המכיל את קדושת ירושלים וקדושת קודש הקדשים וזה שנאמר "כמגדל דוד צווארך בנוי לתלפיות", כשם שבבניית בית המקדש הראשון לא סיתתו את האבנים בכלי ברזל כך גם אנשי דור הפלגה לא השתמשו בכלי ברזל בהכנת המגדל וזהו שאמרו "הבה נלבנה לבנים" וכך התחילו הם לבנות את "מגדל בבל", מתוך תקווה שיצליחו להטות את השפע שיורד לעולם באמצעות מגדל דוד שיגיע אצל מגדל בבל.

ועדיין עלינו להבין כיון שהשתמשו הם בקבלה מעשית לאן נעלם כח השבועות? והלא השבועה אינה נחה עד שתעשה את רצונו של המשביע?

מסביר הזוהר הקדוש: הקדוש ברוך הוא החליף את שמות המלאכים הממונים וממילא כל השבעות והיו מוטעות וכשמשיביע טועה בפעולתו, נפגע הוא קשות, ולכן נהפכו הם לפילים וקופים (גמרא סנהדרין קט). לכן טבע הקוף שמתפס תמיד למקום גבוה ודבר זה רומז שנוצר הוא מדור בוני המגדל. כמו כן כידוע הפיל בעל חדק, וכשמרים ראשו למעלה נראה הדבר כמו מגדל וגופו של הפיל מגושם מאוד ללמדנו כי יסודו מאנשים שביקשו למלא את תאוותם בצורה הנמוכה ביותר.

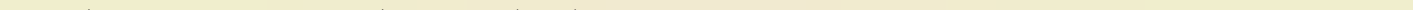
לאחר שנענשו נחלש מאוד כח הטומאה שהיה בבקעת שנער אך לא התבטל לגמרי ולכן כשהחליטו בני שבט אפרים לצאת ממצרים לפני הזמן שקצב ה' יתברך והגיעו לאותה בקעה, מיד מתו בתוכה ונשמותיהם הקדושות נעשקו על ידי הסט"א ונשבו למקור הטומאה.

נבוכדנצר הרשע רצה לחזק את כח הטומאה באותה בקעה הנקראת גם "בקעת דורא". כשם שנמרוד בנה את המגדל לעבודה זרה, גם נבוכדנצר ביקש להשליט בה את העבודה זרה, ובכך להשפיע על כל העולם.

כתבו רבותינו המקובלים שנבוכדנצר הוא גלגול נשמתו של נמרוד וזה נרמז בשמו נבוכד- נצה. נצד משמעו כמו קיסר, ובחלק הראשון של שמו "נבוכד" חמש האותיות מתחילות באות נ' ומסיימות באות ד' בדיוק כמו בשמו של נמרוד.

כתב הרב "מגלה עמוקות" (אופן קפ"א) שנשמתו של נמרוד הוסיפה להתגלגל בסנחריב מלך אשור.

במלחמת גוג ומגוג עתיד שוב נמרוד להתגלגל בגוג מלך יעלה להילחם בישראל וזה שכתוב: "על כן יאמר" בלשון עתיד כלומר שעתידי הוא לקום על ה' ועל משיחו, ובמלחמה זו ישמיד ה' אותו ואת חייליו ברגע אחת כפי שהיה בזמן סנחריב שנפלו חייליו פגרים מתים, ומיד לאחר מכן יתרחשו ניסים ונפלאות אדירים כפי שראו ביציאת מצרים כמו שנאמר: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

איחא: אמר הקדוש ברוך הוא קורא אני לישראל יונה (אתצר פלאות התורה).

למה הוצרך נח להכניס זכוכית לתיבה?
נח הכניס זכוכית על מנת לזון את בת היענה (מדרש רבה ל"ב י"א, אתצר המדרשים א, כ"ג).

כניסתו של נח לתיבה היתה ביום או בלילה ומדוע?
ביום, בני דורו רצו להורגו ולשבור את התיבה, אמר הקדוש ברוך הוא אני מכניסו לעיני כולם ונראה דבר מי יקום (רש"י ז, יג).

כמה בני אדם נכנסו לתיבה? ומי הם?
שמונה, נח ואשתו, שלושת בניו ונשותיהם. (ז, י).

מי לא מת במבול?
הדגים שבים (ז, כב).

איזה מעין חשוב נשאר לאחר המבול?
חמי טבריא (ה, ב) והוסיף בספר אוצר הידיעות שמעיין זה נשאר דווקא בטבריא שבה מצויה פריצות גדולה לזכור מה שאירא לדור המבול על התנהגותם.

איזה עץ יחידי שרד את מי המבול?
עץ הזית שאינו מקבל הרכבה כמו שאמרנו בירושלמי (כלאים א, ז) ומשום זה זכה להיות העץ היחידי שלא נמחה במי המבול (אוצר הידיעות א תקסח).

איזה תאריך נשלחה היונה?
ב"דעת זקנים" (בעל התוס' ה"ג) כתב: נח שלח את היונה ב"ז בתמוז, ולא מצאה מנוח, ומכאן רמז לתחילת החורבן שהיה ב"ז בתמוז, שבים זה הובקעה העיר, וישראל נקראו יונה, כדכתיב (שה"ש ב' י"ד) "יונתי בחנווי הסלע", ולא מצאו ישראל מנוח. ובמדרש (שה"ש פ"ב ל)

שמחת מצוה בליווי מוזיקלי

הגבאי המסור ר' ניסים כפיר הי"ו

קבלת עול מלכות שמים בשעת אמירת ההקפות

בהשתתפות הרבנים הגאון הרב אליהו דרייפוס שליט"א, הרב אברהם תורג'מן שליט"א, הרב אברהם וסרמן שליט"א

כיבוד שתיה וממתקים

שמחת התורה
והקפות שניות תשפ"ב

יעמדו על הברכה

התורמים

שמות

לעילוי נשמת:
ויולט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל
נפטר י"ח תמוז תש"פ
שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל
נפטר ט"ו אלול תש"פ
ת.נ.צ.ב.ה

להנצחות ולהקדשות
במיל:
b5448622@gmail.com
:sms-ב
054-4843340

לרפואה שלימה:
אידית דובה
בת אלקה רות הי"ו

לעילוי נשמת רבינו:
הרב חיים אבישלום
בן בלנקא צוק"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
האישה הצנועה מרת
פנינה בת בלנקא ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
הרבנית
צפורה בת טובה ע"ה
ת.נ.צ.ב.ה